

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011985
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3114011985.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre skutok obžalobou právne posúdený ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 14. februára 2024 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. decembra 2022, sp. zn. 1T/143/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. decembra 2022, sp. zn. 1T/143/2014, bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný A. B. sa podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, sp. zn. 2Pv 419/14/3309 zo dňa 12.11.2014 pre skutok obžalobou právne posúdený ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od mája 2013 až doposiaľ opakovane telefonoval a zasielal SMS poškodenej C. D. a jej synovi A. D., obaja bytom C. E. D. XXX, kde sa im vyhrážal ublížením na zdraví, a to aj napriek tomu, že ho poškodení viackrát žiadali, aby ich neobťažoval a nevyhrážal sa im, pričom toto konanie vzbudilo u poškodených dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršilo kvalitu ich života,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, ktoré odvolanie dodatočne písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Samosudca Okresného súdu Trenčín v odôvodnení konštatuje, že prvostupňový súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v uzneseniach 3To 73/2019 a 3To 78/2020 konštatuje, že ak to, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, malo vyplývať predovšetkým z výpovedí poškodených svedkov F., treba uzavrieť, že to jednoznačne, teda bez rozumných (i logických) pochybností z ich výpovedí nevyplývalo. Z výpovede poškodeného svedka A. D. nevyplývalo konkrétne konanie obžalovaného navonok prejavené vo vonkajšom svete, ktoré by mohlo byť podriadiťelné pod hodnotiace kritériá uvedené v hypotézach ustanovení Trestného zákona (pojmové znaky trestného činu) a rovnako nevyplývalo ani to, že by mal mať dôvodnú obavu o svoj život alebo zdravie resp. zdravie alebo život jemu blízkej osoby, alebo že by došlo k podstatným spôsobom zhoršeniu kvality jeho života (čo je obligatórnym znakom skutkovej podstaty stíhaného trestného činu). Hoci výpoveď poškodenej

svedkyne F. bola obsiahla a podrobná, pri jej hodnotení súd dospel k záveru, že je rozporná s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, konkrétne s predloženou SMS komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenou, z ktorej vyplýva, že poškodená svedkyňa sama opakovane iniciovala kontakt s obžalovaným.

Súd ďalej uvádza, že už len z týchto SMS, ktorých napísanie ani poškodená svedkyňa nepoprela pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že poškodená svedkyňa s obžalovaným komunikovala dobrovoľne bez akýchkoľvek vyhrážok, nátlaku, sama iniciovala viackrát kontakt s obžalovaným a s týmto sa aj dobrovoľne stretávala. V žiadnej z oboznámených správ pritom nie je uvedená vyhrážka zo strany obžalovaného a rovnako tak ani požiadavka poškodenej svedkyne, aby ju obžalovaný nekontaktoval, pričom vyplýva skôr opak.

Výsluchy menovaných poškodených svedkov tak odporujú ostatnému vykonanému dokazovaniu a preto súd nemal bez akýchkoľvek pochybností dokázanú ich hodnovernosť,

Podľa môjho názoru vykonané dokazovanie dostatočne odôvodnilo, že žalovaný skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Uvedené je preukázané najmä výpoveďou samotných poškodených C. D. a A. D., ktorí tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní uviedli, že sa im obžalovaný A. B. formou SMS správ ako aj telefonicky vyhrážal, pričom toto jeho konanie v nich vzbudilo obavu o ich život a zdravie. Poškodení vo svojich výpovediach a prerozprávali ako sa im mal obžalovaný vyhrážať, ako napr. že poškodenú zasiahne tam kde ju to bude najviac bolieť alebo, že na nich pošle nejakých chalanov, poškodenému zas, že od neho dostane bejzbalovou palicou cez nohy, alebo, že mu doláme nohy.

O pravdivosti výpovedí poškodených podľa môjho názoru nevznikli v priebehu skráteného vyšetrovania ako ani na hlavnom pojednávaní žiadne relevantné pochybnosti. Zároveň poukazujem na tie skutočnosti, že pred skutkom, ktorý bol predmetom konania, bol obžalovaný niekoľkokrát priestupkovo riešený za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a najmä, že dňa 16.12.2013 bol rozhodnutím mesta G. uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď mal telefonickými hovormi a zasielaním SMS správ obťažovať poškodenú C. D.. Aj uvedené rozhodnutie podporuje výpovede poškodených o tom, že bez rozumných pochybností bolo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný A. B..

V kontexte všetkých vyššie uvedených skutočností je obžaloba názoru, že súd si pre prijatie konečného rozhodnutia osvojil výhradne iba dôkazy obhajoby.

S poukazom na uvedené odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne navrhujem:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku zrušiť rozsudok Okresného súdu Trenčín spisová značka 1T 143/2014 zo dňa 06.12.2022 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode písomného vyjadrenia obhajoba poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedla nasledovné:

„V odôvodnení odvolania prokurátor neuvádza žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napádaného rozhodnutia. Prokurátor v podstate vyčíta súdu prvého stupňa, že nehodnotil niektoré dôkazy inak než ich hodnotí prokurátor. Podľa názoru obhajoby ale súd prvého stupňa každý dôkaz vykonaný v konaní pred súdom správne hodnotil tak ako mu to ukladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku a prokurátorom napadnuté rozhodnutie založil na starostlivom uvážení všetkých okolností daného prípadu jednotlivo ale i v súhrne s ostatnými dôkazmi a v súlade so zásadou in dubio pro reo, ktorá je jednou zo základných zásad trestného konania. Podľa názoru obhajoby napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa už niet čo vytknúť. Súd prvého stupňa kontradičným spôsobom vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na zistenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne a dospel tak k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne konštatoval s poukazom na konkrétne v konaní pred súdom vykonané dôkazy. Po vykonaní dokazovania na poslednom hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku podrobne vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti boli základom pre právne závery súdu prvého stupňa. Napadnutý rozsudok je založený na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom úvahy a závery súdu prvého stupňa sú založené na zásadách logického uvažovania, sú vecne správne a podľa názoru obhajoby nemožno inak, len sa s nimi stotožniť.“

Záverom obhajoba uvádza, že vychádzajúc z vyššie uvedeného, súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadne podstatné pochybenie, jeho rozhodnutie je správne a v súlade so zákonom a oporou vo vykonanom dokazovaní. Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného, závery ktoré súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku riadne a presvedčivo odôvodnil.

§ 2 odsek 1 Trestného poriadku „Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.“

Po oboznámení sa s odôvodnením odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín obhajoba navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní, ako aj jeho dôvodoch a navrhol rozhodnúť podľa petitu uvedeného v písomných dôvodoch podaného odvolania. Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého oslobodzujúceho výroku rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o identifikáciu dôvodov podaného odvolania z hľadiska ich formálneho podriadenia pod niektoré z písmen §-u 321 ods. 1 Tr. por., v petite dôvodov odvolania prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., teda pre podstatné chyby konania, ktoré predchádzali napadnutému výroku rozsudku okresného súdu. S poukazom na vyššie citovaný obsah odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že v dôvodoch odvolania prokurátora nie je vytýkaná žiadna chyba konania predchádzajúceho vyhláseniu napadnutého rozsudku, ale je v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. vytýkaná správnosť skutkových zistení okresného súdu, ku ktorým dospel na základe hodnotenia vykonaných dôkazov a ktoré sú podkladom pre rozhodnutie o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v odvolaní prokurátora a jeho dôvodoch je vecne namietaná len existencia chýb v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., teda chýb v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov okresným súdom.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov

dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukázali konanie obžalovaného voči poškodeným, ktoré obžalovanému kládla za vinu obžaloba v jej skutkovej vete.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že skutkové závery okresného súdu o nepreukázaní konania obžalovaného, ktoré by napĺňalo pojmové znaky prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a) Tr. zák., majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“. Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania ani nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov, svedčiacich výlučne v neprospech obžalovaného (ustáliť skutkové závery o spáchaní skutkov obžalovaným). Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd, ako bolo uvedené už vyššie, nemá právomoc udeľovať okresnému súdu záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť).

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutkov, pre ktoré je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v celom obsahu vykonaného dokazovania.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd na základe svojho postupu pri hodnotení dôkazov v súlade s ustálenou súdnou praxou vo vzťahu k požiadavke preukázania viny dospel k záveru, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy nie sú podľa jeho názoru dostatočné na to, aby mohol na týchto dôkazoch založiť svoje neochvejné a nespochybniteľné rozumné presvedčenie o vine obžalovaného zo spáchania činu, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, logicky a opierajúc sa o argumenty, ktoré majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, vysvetlil, prečo ho výsledky vykonaného dokazovania nepresvedčili bez akýchkoľvek rozumných pochybností o preukázaní, že sa stal čin, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. a nesprávnej aplikácii zásady v pochybnostiach v prospech obvineného okresným súdom

pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil existenciu odvolaním prokurátora namietaných väd napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Nad rámec vyššie uvedeného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že podľa jeho právneho názoru formulácia skutku v obžalobe nezodpovedá zákonným náležitostiam opisu skutku podľa § 235 písm. c) Tr. por. Prokurátor v obžalobe zo dňa 12.11.2014 na časové ohraničenie konania obžalovaného použil sovo „doposiaľ“ (teda v zmysle jazykového výkladu tohto slova ku dňu podania obžaloby) aj napriek tomu, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo obžalovanému oznámené už dňa 1.7.2014. Obžaloba tak ohraničila páchanie činu obžalovaného až do podania obžaloby, teda v rozpore s ustanovením § 234 ods. 2 Tr. por. aj pre konanie po 1.7.2014, vo vzťahu ku ktorému konaniu v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák. nebolo obžalovanému vznesené obvinenie podľa 206 Tr. por. Skutková veta obžaloby neobsahuje žiadne identifikačné údaje o počte, konkrétnych časových údajoch telefonátov alebo SMS správach a nepopisuje konkrétny obsah jednotlivých telefonátov alebo správ. Namiesto toho formulácia skutkovej vety obžaloby používa formulácie totožné s formuláciou pojmových znakov právnej vety skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Nejasnosť skutkovej vety obžaloby v rozpore s ustanovením § 235 písm. c) Tr. por. tak podľa názoru odvolacieho súdu znemožňuje zistiť, aké konkrétne konanie vlastne kladie obžaloba za vinu obžalovanému, čo má za následok nemožnosť posúdiť, či obžalobou vymedzený skutok môže napĺňať pojmové znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu alebo prípadne pojmové znaky skutkovej podstaty iného trestného činu, keďže súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe. Aj z týchto dôvodov preto odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu aj z hľadiska prípadnej existencie ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobrať na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.